

K. 89, 14, currunt ei obviam sub ipso exitu silve. Quibus in iocunditate^a dum refert^b, que gesta fuerant Rome, et qualiter sit^c frens ope Mahtilde^d domine, uni eorum, quem pre ceteris dilgebat, nomine Belecz^e, alludens ait: 'Vide qualem barbam reporto', et permulcens eam manu: 'Certe', dixit, 'est cesare digna'. At ille: 'Placet', inquit, 'omne quod laudas, domine; sed plus laudarem, si animum mutatum cum barba reportares'; quem

Os si mutasses, posthac in pace fuisses.'

XXXIV. Nec tacere cupio, quod eodem anno¹ nobis adhuc positis contigit audire et videre. Quadam vero^a die, dum psalmicos ruminarem stans incripta sautorum martirum Cosme et Damiani, venit quidam vir portans cereum et filum argenteum, quo secundum iussum visionis metitus erat^b sui corporis artus, et accedens ad me: 'Heus', inquit, 'indica mihi, bone puer,^c ubi iacet sanctus Radim^d, sancti Adalberti frater?' Ad quem ego dixi: 'Quem tu dicis sanctum, adhuc non est per apostolicum incanonizatus, adhuc missam eius ut pro defunctis celebramus.' Et ille: 'Talia ego', inquit, 'nescio, quia^e, cum essem Krakov in urbe per annos positus in subterraneo carcere^f, in quo una fenestrula^g desuper erat, qua mihi panem raro et aquam porrigeabant, hacs in angustia dum vita mea versabatur, quodam die astitit vir coram me, cuius uestes erant sicut nix albe et facies eius ut sol^h fulgebat; tantum memini et statim fui in extasi et quasi de somno gravi evigilans ante urbem stare me sensi. Et qui multiⁱ in carcere apparuit^k, stars iuxta me dixit: 'Perge Pragam, ne timeas quemquam et intrans sancti Viti^l ecclesiam incripta^m sanctorum martirumⁿ' Cosme et Damiani offer

II, 33 (A 1. 2. 3. R. C. — a) ion, susceptis A 2*, susc. am Rand C 1^b. b) feret. 4. 1. g) fuerat A 2^a; Machtild^b, korr. Machtld. — A 1; Machtild C 2^c; Matilde C 2^d; Matilde C 2^e; Matilde C 3^f; Matilde C 3^g; so A 1 (et über der Zeile); Belecz, korr. Belecz, A 2^h; Belecz Rⁱ; Belecz A 2^j; Belecz C 2^k; Belcz, korr. Belecz, A 2^l; Belecz A 2^m; Belecz A 2ⁿ; Belecz A 2^o; Belecz A 2^p; Belecz die übrigen (korr. — ars, A 3^q; korr. tes, C 1^r, g) fehlt A 3^s. II, 34 (A 1. 1a. 2. 3. B. C), — a) so A 1; fehlt A 2^t; autem C 1^b; ergo die ubiq^uen. b) fuerat C 3; est C 1^u. c) en heus (en getüft) A 1. d) fehlt C 1^v. e) subitaneo, korr. subterraneo, A 1. f) fenstr^o, korr. fenes^o, A 1. g) hec B. 40 C 1. 2. h) me sc. A 2. 3. i) fehlt C 3. k) app. i. me sc. alt A 3. l) Viti mart. A 3. m) criptam A 3.

1) Vgl. die Einleitung über die Lebensgeschichte des Cosmas.
2) Vgl. oben S. 60, Z. 10. 3) Vgl. Gumpelowicz, Zur Geschichte Polens im Mittelalter (Innsbr. 1898) S. 2489.
4) Math. 17, 2; et resplenduit 45 facies eius sicut sol; vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix; 13, 43; iusti fulgent sicut sol.

munus tuum ad meam tumbam; ego sum Radim^a sancti K. 89, 34, Adalberti frater.^b Hec mihi dixit et statim ab^c oculis meis evanuit^d. Ecce isti crines et vultus mei macies testantur, quia vera sunt, que tibi referuntur.^e Preterea sepe in eadem cripta vident visiones custodes ecclesie, dum visitant candelam, que ibi accenditur nocte.

XXXV. Nec preterundum censeo, quod dux Wratitz^f, 1082. laus et sui fratres Conradus^g atque Otto contra orientalem marchionem Lupoldum^h, filium Luczⁱ, commiserunt bellum; sed prius videndum est, unde orte sunt^j tante iniurie inter Lupoldum^k et Conradum^l diarcham^m Moraviae, nam antea semper fuerant amici ad invicem.ⁿ Cum enim utrarumque provinciarum terminos non silva, non montes, non aliqua obstacula dirimant, sed rivulus nomine Dia^o, fluens per plana^p loca vix eas disternat, semper noctibus mali homines alternatim latrocinantes^q, pecora^r diripientes, villas vastantes^s ex utroque populo predam^t sibi faciebant. Et sic ut sepe parvula scientilla magnum excitat ignem^u, ita^v isti, de quibus diximus, domini, quia noluerunt nocivum^w extinguere fontem, ex his minimis rebus ad magnam suorum^x devinunt perniciem. Nam cum frequenter Conradus ad marcenonem^y huiusmodi de compescenda^z mitteret terra^{aa} et ille turrido fastu despiceret^{bb} eius verba, supplex adiit fratrem suum Wratizlau^{cc} ducem Boemorum, rogans eum sibi in auxilium contra superbiam Teutonicorum. Qui^{dd} suis^{ee} quamvis non diffidens viribus tamen Ratissponensis episcopi^{ff} unam scaram ex electis militibus precio

30 a) R. gen. C 1b, 2 offere. b) ex A 2^a. II, 35 (A 1. 1a. 2. 3. R. C. 1. — a) Chörn^o 2^p, Chönnr^o * offere. b) Leop. C 1a. innen. Iupp. C 2b, 3 finiter. C fehlt A 3. d) Lapp^o A 1. e) Chörn^o 2^a. f) dy. C 2^b, 3. g) auf Rauer A 1. h) fehlt A 1. i) fehlt A 1. j) latronautae A 3. k) pecora — vast. l) fehlt A 1. m) fehlt A 2 (über der Zeile nach getragen 2^a). n) novicium A 2^b; novicium C 1a, 3. o) novicium, korr. novicium, A 3b. p) pro h. comp. A 3. q) vel seditione uera A 1; seditione uera, am Randia hanturifit et g. (s. et g.) were A 3^b; were, seditione uera, getüpft, 1. seditione übergetrieben^o A 3^b; seditione übergetrieben^o A 3^b, were A 3^b. r) quisquis, korr. qui, A 2. s) W (ii). A. B. C 1^c. t) fehlt A 2.

1) Vgl. oben S. 16, N. 5. 2) Markgraf Leopold II. (1075—1096), der Sohn Ernests (gefallen 9. Juni 1075 in der Schlacht bei Hohenburg a. d. Unstrut). 3) Vgl. meine Gesch. Böhmen und Mähren S. 179, Novotny Č. D. I, 2, 235, N. 1. 4) Vgl. meine Gesch. Bohmens und Mährens S. 179, N. 1. 5) Cart. V, 3, 11; parva sepe scintilla con-tempnia magnum excitat incendium; vgl. Hieronym. Epist. 127, 10. 6) Otto 1080—1089.